

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

III. De adhibendis ad consilium Fratribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

tionem pastoris de creditis ouibus, cum de alienis ratiociniis cauet, redditur de suis sollicitus. Et cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

De adhibendis ad consilium fratribus.

C A P. III.

Matth. II.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in monasterio, conuocet Abbas omnem congregationem: & dicat ipse vnde agitur. Et audiens consilium fratrum, tractet apud se: & quod vtilius iudicauerit, faciat. Ideò autem omnes ad consilium vocari diximus: quia sæpè iuniori Dominus reuelat quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione, vt non præsumant procaciter defendere quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pèdeat arbitrio, vt quod salubrius iudicauerit esse, ei cuncti obediant. Sed sicut discipulis conuenit obedire magistro: ita & ipsum prouidè & iustè concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes magistrum sequantur regulam: neq; ab ea temerè deuietur à quoquam. Nullus in monasterio proprii sequatur cordis voluntatem: neque præsumat quisquam cū Abbate suo proteruè intùs vel foris monasterio contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplinæ subiaceat Ipse tamen Abbas cum timore Dei & obseruatione regulæ
omnia

omnia facia : Ictēs de proculdubiō de omnibus iudiciis suis, æquissimo iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in monasterii vtilitatibus, seniorum tantum vtatur consilio, sicut scriptum est : Omnia fac cum consilio, & post factum non pœnitebis.

Eccl. 32.

I. (ALIQUA PRÆCIPVA.) Inter precipua in quibus maxime, totius Congregationis, siue Conuentus cuiuscunque Monasterij consilia, & vota requiri debent : est receptio Monachorum ad Professionem : collatio beneficiorum, vbi consuevit Conuentus interuenire huiusmodi collationibus, Syndicatus. Locationes ad longum tempus, & alia huiusmodi. Quælibet etiam alienatio rerum ecclesiasticarum, immobilium, & preciosarum mobiliũ : quæ per sacros Canones, sine permissione summi Põtificis, quando Monasteria sunt exempta, omnia fieri prohibentur.

2. Et ne facilitate qualibet, Prelati & Conuentus nostra Congregationis prædicta Monasteriorum bona quoquo modo alienare præsumant : Ordinamus, quod quotiescunque pro aliquo Monasterio est facienda alienatio alicuius proprietatis, præterquam si esset fundus modici valoris, qui pretium Ducatorũ quinquaginta non excederet, vt omnia ritè procedant, priusquam à Diffinitoribus petatur licentia, ineatur inter ipsos superiores consilium, an expediat vtilitati Monasterii : & demum de consensu Superiorũ deducatur ad fratres in Capitulum, in quo examinato diligentius negotio, & habita per vota secreta voluntate Monachorum, si iudicauerint in vtilitatem cedere Monasterij, tunc à Capitulo Ge-

nerali

nerali licentiam petant, declarando Patribus se rite secundum ordinationes nostras, inter fratres negotium pertractasse.

3. Firmiter statuentes, quod nullam omnino alienationem facere possint de possessionibus, vel reb. immobilibus vel mobilibus pretiosis Monasteriorum nostrorum, nisi prius obtenta licentia à Capitulo Generali: etiam si petentes iam obtinuissent à Sede Apostolica Prelatus & Conuentus, quod talia facere possent, has enim penitus de cetero fieri prohibemus, nisi prius obtenta fuerit licentia, ordine quo supra, ab ipso Capitulo Generali immediate procedenti, vel à Regimine: quibus fideliter exponi debet, quo in statu res sese habeant: & postea à sede Apostolica: sicque evitabuntur frustratorij sumptus in talibus licentiis obtinendis.

4. Quam tamen alienandi solennitatem, quoad licentiam à sede Apostolica obtinendam, non intelligimus locum habere in rebus non excedentibus estimatione iusta pretium ducentorum Ducatorum: quoad alia autem omnia, in cunctis, quantum fuerint summa, alienationibus aliis inuiolabiliter obseruari volumus. Vt scilicet, primo de consilio, & consensu Superiorum, & deinde totius Conuentus fiat, addito insuper, quod omnino pretium talium in alia itidem stabilia bona conuertatur, & non aliter, nec alio modo.

5. Bona verò emphytheotica, aut feudalia, si qua defectu descendantium, aut alio quouis modo ad Monasteria deuolui liberè contingat, pari lege statuimus: ne possint rursus in emphytheosim, vel feudum dari, nisi obtenta, (vt præfertur) à Capitulo Generali licentia.

6. *Obtenta verò licentia, si quares est alienanda, quantum fieri potest per permutationem fiat, aut ita cautè inuestiantur pecunia in alia bona, ne Monasteria aliquod detrimentum patiantur. Sape enim contingit bona Laicorum esse hypothecata, aut fideicommissò subiecta, vel aliter obligata.*

7. *Quòd si res alienanda excedat summam Ducatorum ducentorum de Camera, vltra licentiam Capituli Generalis, necesse erit à PP. Diffinitoribus deputari aliquos Patres Commissarios, qui secundum formam Constitutionis Pauli II. procedere debeant, vt ex indulto Innocentijs Octaui est Congregationi concessum.*

8. (CONVOCET ABBAS OMNEM CONGREGATIONEM.) *Hortamur, quòd antequam Abbas exponat causam, de qua agendum est, exhortetur fratres vt cum humilitate dent consilium, iuxta hoc capitulum.*

6. *Prohibemus autem, ne quis frater audeat reuelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monasteriorum tractata fuerint, quæ sint prohibita à Patribus reuelari. Quòd si quis transgressus fuerit, iniungatur ei pro hac graui inobedientia, vt dicat suam culpam in Capitulo, coram omnibus, ieiunetq³ semel in pane & aqua in terra in Refectorio, & priuetur per sex Menses voce actiua & passiuà Capituli.*

10. (ABBAS) *Declaramus per totam Regulam, idem intelligendum de Priore, vbi dignitas Monasterij non esset Abbatia, sed Prioratus.*

SENIORVM TANTVM VTATVR
CONSILIO,) *Declaramus, Seniores esse Priorem
Claustralem, Decanos, Magistros Nouitiorum, &
Cellerarium, cum quibus etiã solis, Prælati negotia*

Monaste-

Monasteriorum, suis Monasterijs per Capitulum Generale vnitorum, siue applicatorum, occurrētia, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, liberè possint expedire: non obstante, si eorum administrationes data fuerint Abbatibus, & Conuentibus Monasteriorum illorum, quibus vnita, siue applicata sunt.

Quae sint instrumenta bonorum operum.

CAPVT IIII.

P R I M V M instrumentum. In primis, Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute.

<i>Deut. 6.</i>	2.	Deinde, proximum tanquam seipsum.
<i>Luc. 10.</i>	3.	Deinde, non occidere.
<i>Leuit. 19.</i>	4.	Non adulterari.
<i>Exod. 20.</i>	5.	Non facere fartam.
<i>Deut. 5.</i>	6.	Non concupiscere.
<i>1. Pet. 2.</i>	7.	Non falsum testimonium dicere.
<i>Luc. 9.</i>	8.	Honorare omnes homines.
<i>Tob. 4.</i>	9.	Et quod sibi quis fieri non vult, alij non faciat.
<i>Matth. 7.</i>	10.	Abnegare semetipsum sibi, vt sequatur Christum.
<i>1. Cor. 9.</i>	11.	Corpus castigare.
<i>1. Petr. 2.</i>	12.	Delicias non amplecti.
<i>Dan. 1.</i>	13.	Ieiunium amare.
<i>Tobia 4.</i>	14.	Pauperes recreare.
<i>Esaia 58.</i>	15.	Nudum vestire.
<i>Matth. 25.</i>	16.	Infirmum visitare.
<i>Tob. 1. 2.</i>	17.	Mortuum sepelire.
<i>Ecclef. 6.</i>	18.	In tribulatione subuenire.

19. Dolere.